

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/175/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215222913
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1215222913.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, zast. Bobák, Bollová a spol. s.r.o., so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, Bratislava, proti žalovanému: X.. N. Š., R.. X.X.XXXX, D. D. X, D., o zaplatenie 14 537,84 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 23. februára 2016 č. k. 12C/316/2015-419, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutých častiach **p o t v r d z u j e .**

Žalobca má právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zastavil konanie. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 6,70 € a trov právneho zastúpenia vo výške 1 123,67 € na účet právneho zástupcu žalobcu. Žalobcovi vrátil krátený súdny poplatok za návrh na začatie konania vo výške 863,30 €. Napokon zrušil uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 16.12.2015 č. k. 12C/316/2015-387 v časti uloženej povinnosti 863,30 €.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie pokiaľ ide o zastavenie konania odôvodnil § 96 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., keď vzhľadom na skutočnosť, že žalobca zobral žalobu späť v celom rozsahu, súd konanie zastavil. Súd nezisťoval súhlas žalovaného, nakoľko k späťvzatiu návrhu na začatie konania došlo pred prvým pojednávaním.

3. O náhrade trov konania súd rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p., nakoľko žalovaný po začatí konania uhradil žalovanú sumu, je zrejmé, že k späťvzatiu návrhu na začatie konania došlo pre správanie žalovaného, ktorého súd prvej inštancie zaviazal na náhradu trov konania žalobcovi pozostávajúcich z krátenej časti súdneho poplatku. Ďalej súd zaviazal žalovaného na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 1 123,67 € pozostávajúcich z troch úkonov právnej služby po 303,74 € za jeden úkon (3 × 303,74 € bez DPH za prevzatie vecí a príprava zastúpenia, podanie návrhu na začatie konania, späťvzatie návrhu na začatie konania) a 3 × režijný paušál za rok 2015 v sume 25,17 € bez DPH, pričom celková odmena je vo výške 1 123,67 € s DPH.

4. O vrátení súdneho poplatku za návrh žalobcovi vo výške 863,30 € súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 11 ods. 3 a 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Vzhľadom na skutočnosť, že súd prvej inštancie konanie zastavil pred prvým pojednávaním vo veci samej a súdny poplatok za odpor uložený rozhodnutím tunajšieho súdu č. k. 12C/316/2015-387 nebol uhradený, súd prvej inštancie zrušil uznesenie o povinnosti uhradiť súdny poplatok za odpor v súlade s § 11 ods. 4 a 9 zákona č. 71/1992 Zb. v časti uloženej povinnosti 863,30 eura, nakoľko súd krátil súdny poplatok o 1 %.

5. Proti tomuto uzneseniu podal zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, a to podľa jeho obsahu proti výrokom o zastavení konania a náhrade trov konania. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že podľa priložených dôkazov žalobca vystavil dodacie listy na samého seba, adresa platiteľa úhrad je takisto spoločnosť žalobcu. Nie je teda jasné, prečo sa žalobca domáha povinnosti úhrady týchto faktúr od žalovaného, resp. od kohokoľvek iného. Žalobca si uplatňuje právo, ktoré je zjavne v rozpore s právnymi predpismi. Žalobca zablokoval žalovanému prístup do aplikácie SECH, hoci neporušil žiadnu jeho podmienku, preto žalovaný nemá inú možnosť na overenie oprávnenosti faktúry a žalovaný takéto konanie žalobcu považuje za diskriminačné. Žalovaný namietal voči výške trov konania z dôvodu, že žalobca zamestnáva niekoľko desiatok zamestnancov s právnym vzdelaním, má právne oddelenia, ktorých jednou z primárnych úloh je zastupovanie pred súdom. Zastupovanie advokátom v tejto súvislosti znamená najmä neodôvodnené bránenie možnosti odporu voči takémuto neodôvodnenému návrhu najmä pre vysoké trovy právneho zastúpenia a hrozby ich platenia v prípade neúspechu odporu. Samotná výška trov právneho zastúpenia je neprimerane vysoká s ohľadom na skutočný rozsah prác (necelých 5 normostrán textu) a pridanej hodnoty. Žalovaný mal za to, že v riadnom a slobodnom vyjadrení, podaní odporu, uvedení všetkých dôvodov a najmä v predkladaní dôkazov mu bráni prekážka v konaní, ktorou je skutočnosť, že je so žalobcom v pracovnom pomere. Súčasťou pracovnej zmluvy je aj záväzok o mlčanlivosti. Žiadal, aby súd vyzval žalobcu, aby zbavil žalovaného mlčanlivosti v plnom rozsahu alebo aby tak učinil súd. Ďalej uviedol, že požaduje odpustenie povinnosti platenia súdnych trov z dôvodu, že v dôsledku exekučných zrážok dostáva iba minimálny zostatok zo mzdy na úrovni 188 € mesačne a iné príjmy nemá. Zároveň žalovaný podal vzájomný návrh, ktorým sa domáhal uloženia povinnosti žalobcovi riadne vystaviť všetky doklady, dodací list, záručný list, faktúru na žalovaného, zabezpečiť obnovenie prístupu do aplikácie SECH a ďalej konať vo veci ďalších vzájomných návrhov, ktoré budú v priebehu konania doplnené. Vo svojom odvolaní žalovaný namietal tiež nesprávny postup súdu prvej inštancie, ktorý spočíval v tom, že jeho dôvodmi odporu sa vôbec nezaoberal. Nesprávnym postupom súd prvej inštancie nemohol dospieť k správne právnemu názoru, napadnuté rozhodnutie považoval žalovaný za nepreskúmateľné. Nesprávny postup súdu prvej inštancie videl žalovaný tiež v tom, že v odôvodnení uznesenia je najskôr uvedené, že žalobca vzal návrh späť čiastočne a následne v rozpore s tým je v odôvodnení uvedené, že žalobca zobral návrh späť v celom rozsahu. Napriek tomu, že žalobca vzal návrh späť v celom rozsahu, priznal súd žalobcovi náhradu trov konania, hoci ten sa jej nedomáhal. Nesprávnosť postupu súdu prvej inštancie videl tiež v tom, že stanovil trovy právneho zastúpenia vo výške 1123,67 €, hoci žalobca sa v návrhu na vydanie platobného rozkazu domáhal iba trov právneho zastúpenia vo výške 749,11 €. Súd prvej inštancie nijako nezdôvodnil svoju úvahu o tom, či bola žaloba podaná dôvodne a kto spôsobil späťvzatie žaloby. Žalovanému neboli doručené všetky listiny v konaní, najmä vyjadrenie žalobcu k úhrade istiny, k odporu, čím bolo žalovanému zabránené v uplatnení jeho ústavného práva konať pred súdom.

6. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že žalovaný uhradil žalobcovi po podaní návrhu istinu v sume 14 537,84 € dňa 7.12.2015. Na úhrade v žalobe uplatnených úrokov z omeškania žalobca netrval. Vzhľadom na uvedené zobrat' žalobu späť a žiadal uložiť žalovanému povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré riadne vyčíslil. Žalobca považuje žalovanú pohľadávku za zákonnú. V tomto štádiu konania, ktorého predmetom je len zastavenie konania a priznané trovy, žalobca považuje za bezpredmetné vyjadrovať sa k námietkam žalovaného uvedeným v odvolaní. Uplatnené a súdom priznané trovy považuje žalobca za zákonné. Žalobca si tiež uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

7. Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok účinného od 1.7.2016 (ďalej len „CSP“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené ustanovenie CSP preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

9. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom

prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

10. Podľa § 96 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.6.2016 (ďalej len „O.s.p.“) navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. Súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

11. Ustanovenie § 96 O.s.p. (ktorému zodpovedajú ustanovenia § 144 až 146 CSP) rešpektuje žalobcu ako dominus litis. Iba výnimočne, ak žalobca zoberie žalobu späť, súd konanie nezastaví a je to tak v prípade, ak žalovaný so späťvzatím návrhu nesúhlasí z vážnych dôvodov v prípadoch, kedy takémuto nesúhlasu žalovaného možno priznať účinky.

12. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou podanou na súd prvej inštancie dňa 1.10.2015 domáhal voči žalovanému zaplatať istinu 14 537,84 € s príslušenstvom, ako aj náhrady trov konania. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 19.2.2016 vzal žalobca svoj návrh v celom rozsahu späť s poukazom na skutočnosť, že žalovaný po podaní žaloby uhradil žalovanú istinu a na úhrade príslušenstva (úrokov z omeškania) žalobca netrval. Zároveň si v predmetnom podaní uplatnil žalobca náhradu trov konania. Prílohou podania žalobcu bol i výpis zo zákazníckeho účtu žalovaného s vykázanou úhradou (pripísaním) žalovanej sumy dňa 7.12.2015. Úhradu žalovanej istiny zrealizovanú dňa 5.12.2015 preukázal súdu i žalovaný potvrdením banky.

13. Žalobca zoberal žalobu späť svojim písomným podaním účinne, t.j. určitým a zrozumiteľným spôsobom voči vecne, miestne, kauzálne i funkčne príslušnému súdu, pričom len on mal dispozičné právo na späťvzatie žaloby. V danom prípade, došlo k späťvzatiu žaloby skôr než sa začalo pojednávanie, a nebol preto potrebný súhlas žalovaného so späťvzatím žaloby. Prvoinštančný súd postupoval vecne správne keď konanie s poukazom na citované ustanovenie § 96 O.s.p. zastavil.

14. Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v časti výroku o zastavení konania ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

15. Následne odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie z hľadiska odvolania žalovaného proti výroku o náhrade trov konania.

16. Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

17. Prvoinštančný súd správne zistil skutkový stav spočívajúci v tom, že žalovaný zaplatil dlžnú pohľadávku po podaní žaloby a vec správne právne posúdil, keď aplikujúc § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. mal za to, že pre správanie žalovaného vzal žalobca späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne. Žalovaný je preto povinný uhradiť žalobcovi trovy konania. Súd prvej inštancie správne priznal žalobcovi trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia a iných trovách konania - zákonnému kráteniu zaplateného súdneho poplatku za žalobu. Trovy právneho zastúpenia boli vyčíslené v súlade s Vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb platnej a účinnej v čase vykonania jednotlivých úkonov právnej služby keď s poukazom na § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky bola určená odmena advokáta za jeden úkon právnej služby z hodnoty veci 303,74 € €. Súd prvej inštancie správne priznal žalobcovi náhradu za tri úkony právnej služby (prevzatie veci a príprava zastúpenia, podanie žaloby, späťvzatie žaloby). V zmysle § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky správne prvoinštančný súd priznal právnenému zástupcovi žalobcu náhradu hotových výdavkov, tzv. režijný paušál. Svoje rozhodnutie patričným spôsobom odôvodnil (§ 157 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p.), pričom na jeho odôvodnenie poukazuje aj odvolací súd.

18. Námietky žalovaného uvedené v odvolaní sú právne irelevantné. Ústava garantuje každému právo na právnu pomoc. V zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nie je možné vymedziť kategóriu subjektov, ktorá by z hľadiska právneho zastúpenia mala odlišné postavenie, a tak jej de facto právo na zastúpenie advokátom v konaní upierať a z hľadiska ostatných strán sporu ju diskriminovať. Stranu sporu nie je možné sankcionovať tým, že jej nebude priznaná náhrada nákladov zodpovedajúca výške odmeny advokáta s tým, že sa mohol v konaní brániť sám (porovnaj rozhodnutie NS SR sp. zn. 4MCdo/16/2014). V zmysle uvedeného a s poukazom na princíp rovnosti strán sporu je potrebné aj trovy právneho zastúpenia vynaložené stranou sporu, ktorá je organizáciou zamestnávajúcou osoby s právnickým vzdelaním, považovať za účelne vynaložené.

19. Pokiaľ ide o žalovaným namietanú výšku trov právneho zastúpenia vzhľadom na rozsah práce právneho zástupcu žalobcu, odmena advokáta je daná tarifnou hodnotou veci, ktorou sa v tomto prípade rozumie hodnota pohľadávky, ktorej sa žalobca v spore domáhal (§ 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.). Taktiež pre určenie výšky náhrady trov konania nie je rozhodujúce, v akej výške sa ich náhrady žalobca pôvodne domáhal v žalobe.

20. Žalovaný žiadal vo svojom odvolaní o odpustenie povinnosti platenia súdnych trov z dôvodu, že v dôsledku exekučných zrážok dostáva iba minimálny zostatok zo mzdy na úrovni 188 € mesačne a iné príjmy nemá. Samotné v tomto prípade nepreukázané nepriaznivé príjmové pomery žalovaného však nie sú dôvodom pre nepriznanie náhrady trov konania. Občiansky súdny poriadok v § 150 ods. 1 umožňoval súdu výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti nepriznať, ak boli dané dôvody hodné osobitného zreteľa. V posudzovanej veci však odvolací súd nevzhliadol žiadne také výnimočné okolnosti, ktoré by bolo možné považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa, ani žalovaný existenciu takýchto okolností netvrdil.

21. Odvolací súd nenašiel na postupe súdu prvej inštancie žiadne zo žalovaným vytýkaných pochybení. Nie je pravdivým tvrdenie žalovaného o tom, že žalobca nežiadal náhradu trov konania. Z podania žalobcu, ktorým zobral svoju žalobu späť, je zrejmé, že ju vzal späť v celom rozsahu, avšak toto sa nedotýka nároku na náhradu trov konania, ktorý žalobcovi vznikol priamo zo zákona a žalobca v predmetnom podaní na ich priznaní trval, uvedené je zrejme i z napadnutého uznesenia. Pokiaľ ide o nedoručenie podaní žalobcu žalovanému, tento pred vydaním napadnutého uznesenia okrem žaloby, ktorá žalovanému bola doručená spolu s platobným rozkazom a späťvzatia žaloby, súdu prvej inštancie iné podania nedoručil. Povinnosť doručiť druhej strane sporu späťvzatie žaloby prvoinštančným súdu zo žiadneho právneho predpisu povinnosť doručiť toto podanie nevyplývala. Späťvzatie žaloby je jednostranný právny úkon patriaci výlučne žalobcovi a adresovaný súdu. V danom prípade, vzhľadom na skutočnosť, že vo veci sa nezačalo pojednávanie, nebol potrebný ani súhlas žalovaného so späťvzatím žaloby (§ 96 ods. 3 O.s.p.).

22. Ďalšie námietky žalovaného voči napadnutému uzneseniu a týkali najmä veci samej, v danom prípade však súd prvej inštancie, ani odvolací súd nemajú dôvod zaoberať sa meritom veci, nakoľko došlo k späťvzatiu žaloby.

23. Žalovaný v podanom odvolaní uplatnil svoje práva vzájomnou žalobou voči žalobcovi. V súlade s § 372 CSP a zhodne i s § 216 ods. 1 O.s.p. však vzájomnú žalobu v odvolacom konaní nie je možné uplatniť, preto odvolací súd na takýto úkon žalovaného nemohol prihliadať.

24. Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v časti výroku o náhrade trov konania ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

25. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Žalobca mal v odvolacom konaní plný úspech, preto mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).